

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

XXIX. Condemnatio XXXI. Propositionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

Apostolicas non facientes specificam, & indivi-
duam de eisdem præsentibus literis mentionem.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Or-
dinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit
Conventus, & Ordinis hujusmodi, etiam juramen-
to, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privi-
legiis quoque, indulciis, & Literis Apostolicis in
contrarium præmissorum quomodolibet concef-
sis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,
& singulis, illorum tenores præsentibus pro ple-
ne, & sufficienter expressis, ac de verbo ad ver-
bum insertis habentes, illis alias in suo robore
permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæ-
terisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Pisc. die VI. Decembris MDCXC. Pon-
tificatus Nostri Anno Secundo.

XXVIII.

Condemnantur duæ theses, seu propositiones,
una tamquam hæretica, altera tamquam
scandalosa, temeraria, & piarum auriunt
offensiva.

Dat. 24. Aug.
1690. An. 3.

Feria v. die 24. Augusti 1690.

*In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Uni-
versalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico
Quirinali coram Sanctiss. D. Nostro Alexandro
Divina Providentia Papa VIII., ac Eminentiss.
& Reverendiss. Dominis S. R. E. Cardinalibus
in tota Republica Christiana contra Hæreticam
pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede
Apostolica specialiter deputatis.*

Exordium.

SANCTISSIMUS D. N. ALEXANDER PP. VIII. non
sine magno animi sui mœrore audivit duas
Theses, seu Propositiones, unam denuo, & in
majorem Fidelium perniciem suscitari, alteram
de novo erumpere; Et cum sui Pastoralis officii
munus sit, oves sibi creditas a noxiis pascuis
avertere, & ad salutaria semper dirigere, dicta-
rum Thesium, sive Propositionum examen pluribus
in Sacra Theologia Magistris, ac deinde Eminen-
tissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus
contra hæreticam pravitatem Generalibus In-
quisitoribus sedulo commisit, qui pluries, & mature
discussis infra scriptis Thesis, seu Propositionibus
super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati
Sue singillatim exposuerunt.

Propositiones condemnatæ.

I. Bonitas objectiva consistit in convenien-
tia objecti cum natura rationali: Formalis vero
in conformitate actus cum regula morum: Ad
hoc sufficit, ut actus moralis tendat in finem ul-
timum interpretativè: Hunc Homo non tenetur
amare, neque in principio, neque in decursu vi-
tæ suæ moralis.

II. Peccatum Philosophicum, seu morale
est actus humanus disconveniens naturæ rati-
onali, & rectæ rationi. Theologicum vero, & mor-
tale est transgressio libera divinæ legis. Philoso-
phicum quantumvis grave in illo, qui Deum,
vel ignorat, vel de Deo actu non cogitat, est
grave peccatum, sed non est offensæ Dei, neque
peccatum mortale dissolvens amicitiam Dei, ne-
que æterna pœna dignum.

Quibus peractis, Sanctissimus omnibus ple-
ne, & mature consideratis, primam Thesim,
seu Propositionem declaravit hæreticam, & uti
talem damnandam, & prohibendam esse, sicuti
damnat, & prohibet sub censuris, & pœnis con-
tra Hæreticos, & eorum fautores in jure expres-
sis; Secundam Thesim, seu Propositionem de-
claravit scandalosam, temerariam, piarum au-

rium offensivam, & erroneam, & uti talem
damnandam, & prohibendam esse, sicuti dam-
nat, & prohibet, itaut quicumque illam docue-
rit, defenderit, ediderit, aut de ea etiam dispu-
taverit publice, seu privatim tractaverit nisi
forfan impugnando, ipso facto incidat in excom-
municationem, a qua non possit (præterquam
in articulo mortis) ab alio quacumque etiam
dignitate fulgente, nisi a pro tempore existente
Romano Pontifice absolvi. Insuper districte in
virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub interminatio-
ne Divini Judicii prohibet omnibus Christifide-
libus, cujuscumque conditionis, dignitatis, ac
status, etiam speciali, & specialissima nota di-
gnis, ne prædictam Thesim, seu Propositionem
ad praxim deducant.

*Alexander Speronus S. Romana, & Univer-
salis Inquisitionis Not.*

Loco ✠ Sigilli.

*Die 24. Augusti 1690. supradictum Decretum af-
fixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis
Apostolorum, Cancel. Apost. in Aie Campi Floræ,
ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Fran-
ciscum Petrinum D. N. PP., & Sme Inquisit. Curs.*

Triginta, & una Propositiones tamquam teme-
rariæ, scandalosæ, male sonantes, injuriosæ,
hæresi proximæ, hæresim sapientes, erroneæ,
schismaticæ, hæreticæ respective damnantur,
& prohibentur, easque vel docere, vel defen-
dere tam publice, quam privatim sub pœna ex-
communicationis interdicitur.

Feria v. die 7. Decembris 1690.

XXIX.

Dat. 7. Dec.
1690. An. 2.

*In Congregatione Generali S. Romana, & Univer-
salis Inquisitionis in Palatio Apostolico Quirinali
coram Sanctiss. D. N. Alexandro Divina Pro-
videntia Papa VIII., ac Emis, & Rmis Dominis
S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christia-
na contra hæreticam pravitatem Generalibus In-
quisitoribus a Sancta Sede Apostolica specialiter
deputatis.*

SANCTISSIMUS D. N. ALEXANDER Divina Pro-
videntia PP. VIII. prædictus: Pro Pastoralis
cura ovium a Christo Domino sibi commissa
de earum salute sollicitus, ut inoffenso gradu per
rectas semitas possint incedere, & pascua ni-
mium perniciosa in pravis doctrinis exhibita
vitare, unius supra triginta Propositionum exa-
men pluribus in Sacra Theologia Magistris, &
deinde Emis, ac Rmis Dominis Cardinalibus
contra hæreticam pravitatem Generalibus In-
quisitoribus commisit, qui tantum negotium
diligenter aggressi, eique sedulo, ac pluries in-
cumbentes, super unaquaque ipsarum sua suffra-
gia Sanctitati Suae singillatim detulerunt.

Propositiones autem sunt infra scriptæ videlicet.

I. In statu naturæ lapsæ ad peccatum formale,
& demeritum sufficit illa libertas, qua volunta-
rium, ac liberum fuit in causâ sua, peccato origi-
nali, & libertate Adami peccantis.

II. Tamen detur ignorantia invincibilis juris
naturæ, hæc in statu naturæ lapsæ operantem ex
ipsa, non excusat a peccato mortali.

III. Non licet sequi opinionem, vel inter pro-
babiles probabilissimam.

IV. Dedit semetipsum pro nobis oblationem
Deo, non pro solis Electis, sed pro omnibus &
solis Fidelibus.

V. Pagani, Judæi, Hæretici, alique hujus
generis nullum omnino accipiunt a Jesu Christo
influxum, adeoque hinc recte inferes in illis esse
voluntatem nudam, & inermem, sine omni gra-
tia sufficienti.

Exordium.

VI. Gratia sufficiens statui nostro, non tam utilis, quam perniciofa est, sic ut proinde merito possimus petere, *A gratia sufficienti: libera nos Domine.*

VII. Omnis humana actio deliberata est Dei dilectio, vel mundi: si Dei, Charitas Patris est; si Mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est.

VIII. Necessè est infidelem in omni opere peccare.

IX. Re vera peccat qui odio habet peccatum mere ob ejus turpitudinem, & disconvenientiam cum natura rationali, sine ullo ad Deum offensum respectu.

X. Intentio, qua quis detestatur malum, & prosequitur bonum, mere ut Cælestem obtineat gloriam, non est recta, nec Deo placens.

XI. Omne, quod non est ex Fide Christiana supernaturali, quæ per dilectionem operatur, peccatum est.

XII. Quando in magnis peccatoribus deficit omnis amor, deficit etiam Fides, & etiamsi videantur credere, non est Fides Divina, sed humana.

XIII. Quisquis etiam æternæ mercedis intuitu Deo famulatur, charitate si caruerit, vitio non caret, quories intuitu licet beatitudinis operatur.

XIV. Timor gehennæ non est supernaturalis.

XV. Atteritio, quæ gehennæ, & pœnarum metu concipitur, sine dilectione benevolentia Dei propter se, non est bonus motus, ac supernaturalis.

XVI. Ordinem præmittendi satisfactionem absolutioni, induxit, non politia; aut institutio Ecclesiæ, sed ipsa Christi lex, & præscriptio, natura rei id ipsum quodammodo dictante.

XVII. Per illam praxim mox absolvendi, ordo pœnitentiæ est inversus.

XVIII. Consuetudo moderna quoad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, etiamsi eam plurimorum hominum sustentet auctoritas, & multi temporis diuturnitas confirmet, nihilominus ab Ecclesia non habetur pro usu, sed abusu.

XIX. Homo debet agere tota vita pœnitentiã pro peccato originali.

XX. Confessiones apud Religiosos factæ, ple-ræque, vel sacrilegæ sunt, vel invalidæ.

XXI. Parochianus potest suspicari de Mendicantibus, qui elemosynis communibus vivunt, de imponenda nimis levi, & incongrua pœnitentia, seu satisfactione, ob quæstum, seu lucrum subsidii temporalis.

XXII. Sacrilegi sunt judicandi, qui jus ad Communionem percipiendam prætentunt, antequam condignam de delictis suis pœnitentiã egerint.

XXIII. Similiter arçendi sunt a Sacra Communione, quibus nondum inest Amor Dei purissimus, & omnis mixtionis expers.

XXIV. Oblatio in Templo, quæ fiebat a B. Virgine MARIA in die Purificationis suæ per duos Pullos Columbarum, unum in holocaustum & alterum pro peccatis, sufficienter testantur, quod indigerit purificatione, & quod filius, qui offerebatur, etiam maculâ matris maculatus esset, secundum verba legis.

XXV. Dei Patris sedentis Simulacrum nefas est Christiano in Templo collocare.

XXVI. Laus, quæ deferretur Mariæ, ut Mariæ vana est.

XXVII. Valuit aliquando Baptismus sub hac forma collatus, *In nomine Patris, &c.* prætermis-sis illis, *Ego te baptizo.*

XXVIII. Valet Baptismus collatus a Ministro, qui omnem ritum externum, formamque Baptizandi observat, intus vero in corde suo apud se resolvit. *Non intendo facere, quod facit Ecclesia.*

XXIX. Futilis, & toties convulsa est assertio de Pontificis Romani supra Concilium Ecumenicum auctoritate, atque in Fidei quæstionibus decernendis infallibilitate.

XXX. Ubi quis invenerit doctrinam in Augustino clare fundatam, illam absolute potest tenere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam.

XXXI. Bulla Urbani VIII. *In eminenti*, est subreptitia.

Quibus mature consideratis idem Sanctissimus statuit, & decrevit XXXI. Propositiones tamquam temerarias, scandalosas, male sonantes, injuriosas, hæresi proximas, hæresim sapientes, erroneas, schismaticas, & hæreticas respectivè, esse damandas, & prohibendas, sicut eas damnat, & prohibet, itaut quiconque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputative, publice, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi a pro tempore existente Romano Pontifice absolvi.

Insuper districte in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christifidelibus, cujuscumque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Non intendit tamen Sanctitas Sua per hoc decretum alias Propositiones in majori numero ultra prædictas XXXI. jam exhibitas, & in hoc Decreto non expressas approbare.

Alexander Speronus S. Romane, & Universalis Inquisitionis Not.

Loco ✠ Sigilli.

Confirmantur, innovantur, declarantur, & ampliantur Constitutiones Inn. XI. aliorumque contra surripientes, vel retinentes Hostiam consecratam.

XXX.

Dicta Innoc. XI. Constitut. ed. fuit 1677. Mar. 29. Pont. 1.

ALEXANDER EPISCOPUS

Dat. 22. Dec. 1690. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

CUM alias a fel. recor. Innocentio Papa XI. prædecessore nostro emanaverint Literæ tenoris - INNOCENTIUS Episcopus Servus Servorum Dei, *Ad perp. rei memor.* Ad nostri Apostolatus auditum (*Reliqua vide suo loco*). Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto quarto idus Martii Pontif. Nostri Anno Primo.

Constitutio Inn. XI.

§. 1. Hinc est, quod Nos tam execrandum scelus, ac nefariam temeritatem, quantum in Nobis est, cohibere, & propterea præsertam, & quascumque alias tam Sacrorum Canonum, quam aliorum Romanorum Pontificum pariter prædecessorum Nostrorum Constitutiones, & Ordinationes favore Fidei Catholicæ, ac Officii Sanctæ Inquisitionis in præmissis, & circa ea quomodolibet emanatas confirmare, & respectivè declarare, ampliare, & extendere volentes, Motu proprio non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquistorum a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, præsertas Literas d. Innocentii prædecessoris, necnon prædictas Constitutiones, & Ordinationes, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa, quorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, earumdem tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, & innovamus, easque inviola-

Scopus Pontificis in hac Const.

Confirmatio, & innovatio prædd. Constitutionum motu proprio edita.